

அத்தியாயம் நாலு

எல்லா உலகங்களையும் உஜ்ஜீவிக்கச் செய்வதற்காக மன்வந்தரத்தின் ஆரம்பத்தில் இந்தக் கர்ம யோகம் என்னால் உபதேசிக்கப்பட்டது என்றான் கண்ணன். கர்மயோகத்தில் ஜ்ஞானயோகமே உள்ளடங்கி இருப்பதால் கர்மயோகம் ஜ்ஞானயோகமாகவும் ஆகிறது என்பதைக் காண்பிக்கிறான். கர்மயோகத்தின் ஸ்வரூபமும் அதன் பிரிவுகளும், யோகத்தில் ஜ்ஞானமே ப்ராதானம் என்றும் மேலும் சொல்லப்படுகிறது. ப்ரஸங்காத்-ப்ரஸ்தாவம் ஏற்படவே பகவானுடைய அவதாரங்களின் உண்மையும் சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்-அர்ஜுன! உன்னை யுத்தம் செய்யத் தூண்டுவதற்காக ப்ரோஸாஹாபடுத்தவதற்காக நான் கர்மயோகத்தை உனக்கு உபதேசித்தேன் என்பதாக நினைக்க வேண்டாம். எல்லா உலகங்களையும் ஸம்ஸார ஸாகரத்திலிருந்து கரையேற்றுவதற்காக மன்வந்தரத்தின் ஆரம்பத்தில் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமான இந்தக் கர்மயோகத்தை நானே ஸூர்யனுக்கு உபதேசித்தேன். ஸூர்யன் மனுவிற்கும், மனு இஷ்வாகுவுக்கும் சொன்னார்கள். இவ்விதம் வம்ச பரம்பரையாக வந்த இந்த யோகத்தை அச்வபதி, ஜனகர், அம்பர்ஷர் முதலான ராஜரிஷிகளும் அறிந்திருந்தனர். பல காரணங்களினால் அந்த யோகமானது நாசத்தையடைந்ததற்கு ஸ்மானமாக ஆகிவிட்டது. மன்வந்தரத்தில் சொன்ன அந்த யோகத்தையே என்னிடத்தில் அதிக பக்தியும், எனனைச் சரணமடைந்துமிருக்கிற உனக்கு என்னால் அங்கங்களோடு உபதேசிக்கப்பட்டது. இதை என்னைத் தவிர வேறு யாராலும் தெரிந்து கொள்ள முடியாது; உபதேசிக்கவும் முடியாது. ஆகையால் இது வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்டதாய் எளிதில் உபதேசிக்க இயலாத ரஹஸ்ய ஜ்ஞானமாகிறது.

அர்ஜுனன்-க்ருஷ்ண! நீயும் நானும் ஒரே காலத்தில் பிறந்திருக்கிறோம். ஸூர்யன் இருபத்தெட்டு சதுர்யுகங்களுக்கு முன்பு பிறந்துள்ளான். இவ்விதமிருக்க நீயே மன்வந்தரத்தில் ஸூர்யனுக்கு உபதேசித்தாய் என்பது எப்படிப் பொருந்தும்?

க்ருஷ்ணன்-பார்த்த! ஒருவனுக்குப் பல ஜன்மம் கிடையாது என்று நினைத்து நீ இவ்விதம் கேட்கிறாயா?

அர்ஜுனன்-நான் அவ்விதம் நினைக்கவில்லை.

க்ருஷ்ணன்-அவ்விதமாகில் வேறு பிறவியில் உபதேசிக்கப்பட்ட விஷயம் இந்தப் பிறவியில் நினைவிற்கு வராததையாகையால் முன்பு உபதேசித்ததாகச் சொன்னது நம்முடியாததாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறாயா?

அர்ஜுனன்-பரமபுருஷ! ஜடபரதர் போன்ற மஹானுக்குப் பூர்வஜன்ம ஸ்மரணம் இருந்திருப்பதை நான் நன்றாக அறிவேன்.

க்ருஷ்ணன்-தனஞ்செய! கர்மயோகத்தை விவஸ்வானுக்கு மன்வந்தரத்தில் உபதேசித்தேன் என்று சொல்லுகிற வஸுதேவ புத்திரனான எனக்கு ஜன்மாந்தரத்தில் நடந்தவை எல்லாம் எப்படி நினைவிற்கு வரும் என்று நினைக்கிறாயா?

அர்ஜுனன்-ஹரிஷிகேச! மஹான் போன்றேர் முன்பு நடந்தவற்றை நினைவிற்கொண்டு கூறுவார்கள். ஸர்வஜ்ஞான நீ எல்லாவற்றையும் ஸாக்ஷாரித்து-பர்த்யக்ஷமாகப் பார்த்துச் சொல்லக்கூடியவன் என்பதை நான் உணராமலல்லில்லை. நீ பரப்ரஹ்மம், ஆதி தேவன் என்று நாரதாதி தேவரிஷிகளும், அஸிதர், தேவலர், வ்யாஸர் முதலிய மஹாரிஷிகளும் உபதேசித்திருக்கிறார்கள். நீயும் 'ஸர்வேச்வரன் நான்' என்று சொல்லியிருக்கின்றாய். ஆகையால் வாஸுதேவனான நீ ஸர்வேச்வரன் என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன்.

க்ருஷ்ணன்-கௌந்தேய! நீ கேட்ட கேள்விக்கு தாத்பர்யம் என்ன?

அர்ஜுனன்-வாஸுதேவா!

1. ஹேயப்ரத்யனீகனான் நீ பிறருடைய தேஹங்களான ஜன்மாதிகளைப் போக்குபவனாகையாலே, நீ பிறப்பு, மூப்பு, இறப்பு முதலிய தோஷம் நிரம்பிய ஹேயமான பிறவியை ஏற்றுக் கொள்வாயா?

2. நீ கல்யாணகதானன். ஸ்வரூபத்திலிருக்கும் ஆனந்தத்தினாலேயே த்ருப்தியை அடைந்தவனுக்குப் பிறப்பினால் என்ன ப்ரயோஜனம்?

3. நீ ஸர்வேச்வரன். எல்லாவற்றிற்கும் ஈஸ்வரன். உனக்கு மேற்பட்டவன் ஒருவன் இருந்தால் அவனது அதீனமாக உனக்குப் பிறப்பு, இறப்பு முதலியவை உண்டாகலாம். அவ்விதம் ஒருவன் இல்லாதபோது ஏன் பிறக்கிறாய்?

4. நீ ஸர்வஜ்ஞன்-எல்லாம் தெரிந்தவன். தனக்கு எது நன்மையை உண்டுபண்ணக்கூடியது எது தீமையை விளைவிப்பது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாதவனாக இருந்தாலல்லவோ தன்னுடைய அறியாமையால் பிறவியை ஏற்றுக் கொள்கிறான் என்று சொல்லலாம்? நீ ஸர்வஜ்ஞனாக இருந்தும் தேவர்கள் கால் வைக்கக் கூசும் இவ்விருல்தரு மாருாலத்தில் எதற்காகப் பிறந்திருக்கிறாய்?

5. ஸத்ய ஸங்கல்ப! நன்மை தீமைகளைத் தெரிந்துகொண்டிருந்தபோதிலும் ஒருவன் உலர்ந்த இடத்தில் குதிக்கப் போகிறேன் என்று எண்ணிச் சேற்றில் குதிக்கிறான். அம்மாதிரி நீ ஹிதாஹிதங்களைத் தெரிந்து கொண்டிருந்தாலும் உன் எண்ணத்திற்கு மாறாக அஹிதத்தையும் ஏற்றுக் கொள்கிறாய் என்று சொல்ல முடியாது. நீ ஸத்யஸங்கல்பனாயிற்றே!

நீ உலகங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவதரிக்கிறாய் என்றும் சொல்ல முடியாது. நீ ஸத்யஸங்கல்ப மாத்திரனாலேயே உலகங்களை எல்லாம் ரக்ஷிப்பதற்கு ஸமர்த்தனாயிற்றே!

6. அவாப்தஸமஸ்த காமனாயிற்றே-அடையப்பட்ட எல்லா இஷ்டங்களையும் உடையவன் நீ எல்லாம் நிரம்பப் பெற்றவனாகையால் ஒரு ப்ரயோஜனத்தை உத்தேசித்து நீ பிறக்க வேண்டியதில்லை. நீ ஏன் வஸுதேவ புத்ரனாகப் பிறந்தாய்? இவையே எனது கேள்வியின் தாத்தபர்யம்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்-அர்ஜுன! என்னுடைய பிறப்பு இந்திர ஜாலம் போல் பொய்யா? உண்மையா? என்பதுதானே உன் முதல் கேள்வி?

அர்ஜுனன்-ஆம்!

அர்ஜுன! உனக்கும் எனக்கும் பல பிறவிகள் கழிந்துவிட்டன. உனது கடந்த பிறவிகளையும், எனது முன் பிறவிகளையும் நான் அறிவேன். நீ அறியாய். உனது பிறப்புகள் உண்மை என்று நினைக்கிறதுபோல் என்னுடைய பிறவியையும் ஸத்யம் என்று தெரிந்துகொள்.

கண்ணா! உண்மையாக இருக்கும் பக்ஷத்தில் ஜன்ம ப்ரகாரம் எப்படி? உன்னுடைய ஸவபாவங்களை விட்டுவிட்டா? விடாமலா? உன்னுடைய தேஹம் ப்ராக்ருதமா? அப்ராக்ருதமா? நீ பிறப்பதற்கு காரணம் என்ன?

க்ருஷ்ணன்-பிறப்பில்லாமை, நாசமில்லாமை, எல்லாவற்றிற்கும் ஈச்வரனாக இருக்கை முதலிய ஸர்வேச்வரனாக என்னுடைய ப்ராக்ருதியை-ஸ்வபாவத்தை அடைந்து என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேயே பிறக்கிறேன். அதாவது என்னுடைய அப்ராக்ருதமான திருமேனியுடன் திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்துடன் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே பிறக்கிறேன்.

அர்ஜுனன்-நீ எப்பொழுது பிறக்கிறாய்?

க்ருஷ்ணன்-பார்த்த! என்னுடைய அவதாரத்திற்குக் கால நியமம் இல்லை. அதாவது யுக நியமம் இல்லை. நாலு வர்ணத்தவர்களும், ஆசிரமத்தவர்களும் அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட தர்மங்களுக்கு வாட்டமும், அதர்மங்களுக்கு வளர்ச்சியும் எப்பொழுது எப்பொழுது உண்டாகிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் நானே என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் ஆத்மனம் ஸ்ருஜாமி-என்னை ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன்- அவதரிக்கிறேன்?

அர்ஜுனன்- கண்ணா! எதற்காக அவதரிக்கிறாய்?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்-அர்ஜுன! என்னிடத்தில் பக்தியுள்ள ஸாதுக்களை காக்கவும், தீயவர்களை அழிக்கவும், சிறந்த தர்மத்தை நிலை நாட்டவும் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவதரிக்கிறேன்.

அர்ஜுனன்-வாஸுதேவ! என்னுடைய ஸந்தேஹங்கள் எல்லாம் நீங்கின. உனது அவதார ரஹஸ்யத்தில் உண்மையை அறிந்தால் பலன் ஏதாவது உண்டா?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்-அர்ஜுன! எந்த உபாஸகன் 'என்னுடைய அவதாரம் ஆச்சரியமானது, என்னுடைய லீலைகளும் திவ்யமானவை. எனது திவ்ய சரித்ரம் நினத்தமாத்திரத்தில் எல்லாப் பாவங்களையும் போக்க வல்லது' என்று என் அவதாரத்தையும் லீலைகளையும் உள்ளபடி அறிகிறானோ, அவன் இப்பொழுது இருந்து கொண்டிருக்கும் சரீரத்தை விட்டபிறகு மறுபிறவியைப் பெறாமல் என்னையே அடைகிறான்.

அர்ஜுனன்-கேசவ! அவதார ரஹஸ்ய சிந்தனம் பண்ணியவர்களுண்டோ?

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்-கௌந்தேய! அவதார ரஹஸ்ய ஜ்ஞானமாகிற தபஸ்ஸினால் மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு விரோதியான பாபம் கழிந்தவர்களான பரிசுத்தரான அனேகம் பேர் என்னை ஆச்சரியத்தவர்களாய் என்னுடைய ஸ்வபவாதத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

அர்ஜுனன்-கண்ணா! ஸாதுக்களை ரக்ஷிப்பதற்காக, பிறப்பிலியான நீ பல அவதாரங்களைச் செய்து ஆச்சரிதர்களைக்காத்து அருள்கிறாயே! என்னே உனது ஸௌலப்யம்!

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்-அர்ஜுன! தேவனாகவும் மனுஷ்யனாகவும் மாத்திரம் அவதரித்து என்னை ஆச்சரியிக்க அபேக்ஷிக்கிறவர்களைக் காப்பாற்றுகிறேன் எனபதில்லை. எவரெவர் எந்த எந்த மாதிரி அபேக்ஷிக்கிறார்களோ அவரவர் விருப்பப்படியே ஸேவை தருகிறேன். அதாவது என்னுடைய பக்தர்கள் நான் தகப்பனாகவோ, பிள்ளையாகவோ, ஸாரதியாகவோ, வராஹரூபியாகவோ, நரஸிம்ஹரூபியாகவோ இருக்கவேண்டுமென்று வேண்டினால்களையானால் அவர்கள் விருப்பப்படியே ஆகிறேன், ஸேவை தருகிறேன்.

அர்ஜுனன்-கண்ணா! நீ உபதேசிக்க ஆரம்பித்த கர்மயோகம் ஜ்ஞானஸ்வரூபமாக இருக்கும் ப்ரகாரத்தை வகையை எனக்கு உபதேசித்தருள வேண்டும்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன்-பார்த்த! மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ளவர்கள் விருப்பமில்லாதவர்கள் என்ற வாசியற எல்லாச் சேதனர்களும் பலனில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாவரும் சீக்கிரம் பலன் கிடைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால் இந்திராதிதேவதைகளை மட்டும் ஆராதிக்கிறார்கள். ஒருவனாவது இந்திராதி தேவதைகளுக்கு அந்தராத்மாவாய், யஜ்ஞபோக்தவாய்-அநுபவிக்ககறவனாய் இருக்கிற என்னை ஆராதிப்பதில்லை. அதாவது ஒருவனாவது ஸம்ஸாரத்தில் பயந்து

மோகூத்தில் விருப்பமுடையவகைவும் இருந்துகொண்டு எனக்கு ஆராதனமான ஜ்ஞானகாரமான கர்மயோகத்தைச் செய்ய ஆரம்பிப்பதில்லை.

அர்ஜுனன்-க்ருஷ்ணா! இந்த லோகத்தில் அளவில்லாத பாபத்தைச் செய்தவர்கள்தாம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அல்ப பலனையே விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் மோகூபலனை விரும்புவதனால் அதற்கு உபாயமான கர்மயோகத்தை ஒருவரும் அநுஷ்டிக்கப் போவதில்லை. அதனால் கர்மயோகாதிகளை விதிக்கும் சாஸ்திரங்கள் ப்ரமாணங்களல்லாமற் போகவேண்டி வரும். ஆகையால் ஜ்ஞானகாரமான கர்மயோகத்தை ஆரம்பிப்பதற்குத் தடங்கலாக உள்ள பாபங்கள் நாசத்தை அடைவதற்கு உபாயத்தை அருளிச் செய்ய வேண்டும்.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்-அர்ஜுன! ப்ராம்மணாதி நாலு வர்ணத்தவர்களை அதாவது ப்ரம்மா முதல் புல் வரை எல்லா லோகமும் அதற்கான ஸத்துவாதி குணங்கள் சாந்தி முதலிய கர்மாக்களின் வேறுபாட்டுடன் என்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன. என்னாலேயே ரக்ஷிக்கப்படுகின்றன. என்னாலேயே அழிக்கப்படுகின்றன. இவ்விதம் ஸ்ருஷ்டி முதலியவற்றிற்குக் கர்த்தாவாக இருந்தாலும் எவ்வித விகாரமுமில்லாத நான் அவற்றைப் படைக்கவில்லை. நான் கர்த்தா அல்லேன் என்று நீ அறிவாயாக.

அர்ஜுனன்-மதுஸூதன! ஒரே கார்யத்தைக் குறித்து ஒருவனுக்கே கர்த்தாவாக இருக்கையும் அப்படி இல்லாமையும் உண்டு என்று சொன்னது ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமாக இருக்கிறதே?

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்-தனஞ்செய! நான் கர்த்தாவாக இருப்பது உண்மையே. பலவித வைஷ்ணவங்களுக்கு தேவ மனுஷ்யாதி வித்தியாசங்களுக்கு நான் காரணமில்லாமையினால் நான் கர்த்தா அல்லேன் என்றேன். அதாவது தேவ மனுஷ்யன் முதலிய வித்தியாசங்கள் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களின் புண்ணிய பாபங்களாகிற கர்ம விசேஷங்களால் உண்டாக்கப்பட்டவை என்று அர்த்தம். ஆகையால் நான் ஸ்ருஷ்டிக்குக் கர்த்தாவே தவிர வைஷ்ணவத்திற்குக் கர்த்தா அல்லேன். ஆதலால் தவறு ஏதுமில்லை.

இவ்விதம் எவன் தெரிந்து கொள்ளுகிறானோ அவன் கர்மயோகம் செய்ய ஆரம்பிப்பதற்கு விரோதியாயும், பலனில் ஆசை முதலியவற்றுக் காரணங்களாயும் இருக்கிற ப்ராசீனங்களான புண்ணிய பாப கர்மங்களினால் கட்டுப்படுவதில்லை. அதாவது பாபங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான் என்று அர்த்தம்.

அர்ஜுனன்-மாதவ! கர்மயோகத்தை ஆரம்பிப்பதற்குத் தடங்கலான பாபங்கள் போவதற்கு உபாயத்தை அருளிச் செய்தாய். சிஷ்டர்கள் இவ்விதம் அநுஷ்டித்திருக்கிறார்களோ?

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்-அர்ஜுன! மோகூத்தில் விருப்பமுடையவர்களான முன்னோர்களும் கர்மயோகத்தையே அநுஷ்டித்துள்ளார்கள், ஆகையினால் நீயும் கீழே கூறியபடி என்னைக் கர்த்தாவாகவும் அகர்த்தாவாகவும் அறிந்து பாபங்களைப் போக்கி, விவஸ்வான், மனு முதலிய முன்னோர்கள் செய்தபடி கர்மயோகத்தையே செய்யக் கடவாய்.

அநுஷ்டிக்க வேண்டிய கர்மமும் அதற்குள் அடங்கிய ஜ்ஞானமும் எப்படிப்பட்டவை என்ற விஷயங்களில் வித்வானும் உள்ளபடி அறியாமல் மோஹித்திருக்கிறார்கள். எதைத் தெரிந்துகொண்டு அநுஷ்டித்து ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபடுவாயோ அதை உனக்கு சொல்லப்போகிறேன்.

அர்ஜுனன்-கண்ணா! ஏன் இதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாது?

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்-மோகூத்திற்கு ஸாதனமாகக் கர்மாவைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நித்யம், நைமித்திகம், காம்யம் என்றும், பணத்தை

ஸம்பாதித்தல் முதலியவை என்றும் அனேக விதமாக பிரிக்கப்பட்ட
விகர்மாவைப் பற்றியும் தெரிந்த கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் கர்மத்தின்
மார்க்கம் அறிய அரிதாக இருக்கிறது.

அர்ஜுனன்-கர்மம் ஜ்ஞானகாரம் என்ற விஷயம் ஸ்லபமகத் தெரிந்து
கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் அதை விளக்கிக் கூறவேண்டும்.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்-பார்த்த! பலனில் ஆசையில்லாதவனாயும், வேறு விஷயங்களில் சிந்தை
இல்லாத மனத்தை உடையவனாயும், ஆத்மா ஒன்றையே ப்ரயோஜனமாக
உடையவனாகையினால் ப்ரக்ருதியிலும் அதன் கார்யங்களான வஸ்துக்களிலும்
என்னுடையது என்ற எண்ணம் இல்லாதவனாயும் இருப்பவன் ஒருகாலும் விட முடியாததான
கர்மத்தைச் செய்து வந்தால் ஸம்ஸார பந்தத்ததை அடைகிறதில்லை. அதாவது
கர்மயோகத்திற்குப் பிறகு ஜ்ஞானயோகத்தை அநுஷ்டித்து ஆத்மாவலோகனம்
பண்ணுகிறான் என்பதில்லாமல், கர்மயோகத்தை அநுஷ்டித்தே ஆத்மாவைப் பார்க்கிறான்.

ப்ரக்ருதியைக்காட்டிலும் வேறான ஆத்மஸ்வரூபத்தின் அநுஸந்தானத்தோடு
சேர்ந்திருக்கிறப்படியால் கர்மமும் க்ஞானரூபமும் என்று அறிவாயாக.

அர்ஜுனன்-கண்ணா! கர்மயோகத்தின் பிரிவை விரிவாகக் கூற வேண்டுகிறேன்.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்-தனஞ்செய! தேவதையை அர்ச்சித்தல், யாகம், ஹோமம்
செய்தல், இந்த்ரியங்களை அடக்க ப்ரயத்தனப்படுதல், ப்ராணயாமம்
பண்ணுதல், வேதாத்யயனம் பண்ணுதல் வேதார்த்த விசாரம் பண்ணுதல், க்ருச்ரம்
சாந்த்ராயாணம் உபவாஸம் முதலியவைகள் அநுஷ்டித்தல் முதலியவையாம்.

அர்ஜுனன்-க்ருஷ்ண! நான் கர்மயோகத்தை அநுஷ்டிக்கிறவன் என்ற அபிமானத்தால்
அவசியம் அநுஷ்டிக்க வேண்டிய நித்ய ரைமித்திக கர்மாக்களை விட்டுவிடலாமா?

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்-கௌந்தேய! நித்ய ரைமித்திக கர்மாக்களை அநுஷ்டிக்காமல்
இருப்பவனுக்கு இந்த லோகத்தில் அநுபவிக்கிறதான தர்ம, அர்த்த, காமம் என்ற
புருஷார்த்தமே ஸித்திக்காது.
உயர்ந்த புருஷார்த்தமான மோக்ஷம் எப்படி ஸித்திக்கும்?

அர்ஜுனன்-கோபால! ஜ்ஞானத்தை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கிறபடியால் கர்மயோகம்
ஜ்ஞானகாரம் என்று
அருளிச் செய்தாய். இவைகளில் முக்கியமானது கர்மாவா? ஜ்ஞானமா?

ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்-பார்த்த! இரண்டு ஆகாரங்களுடன் கூடிய கர்மாவில் த்ரவ்யத்தைக் கொண்டு
செய்யக்கூடியதாக இருக்கிற கர்மயோகத்தைவிட ஜ்ஞானயோகமே சிறந்தது.

அர்ஜுனன்-ஸ்ரீவல்லப! நீ உபதேசித்ததை எல்லாவற்றையும் நன்றாக புரிந்து கொண்டேன்.
தந்யோஸ்மி.

க்ருஷ்ணன்-அர்ஜுன! இப்பொழுது நீ தெரிந்து கொண்டது மட்டும் போதாது. இப்பொழுது
உபதேசிக்கப்பட்ட ஜ்ஞானம் அந்த அந்தப் பரிபாகம் வரும் தசையில் ஒவ்வொரு
கூணத்திலும் ஏற்படும் ஸந்தேஹங்கள் நீக்கி விசதமாகத் தெரிந்து கொள்வதற்காக
அடிக்கடி தத்வ்ரஸிகளான மஹான் களின் இருப்பிடத்திற்குச் சென்று அவர்களை நன்றாக
ஸேவித்து அவர்களுக்கு உகந்த பணிவிடைகளைச் செய்து நீ தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய
விஷயங்களை
நேரிடையாகக் கேட்காமல் சுற்றி வளைத்துக் கேட்டாயானால் அவர்கள் உனக்குத்
தெளிவாக உபதேசிப்பார்கள்.

அர்ஜுனன்-ராமாநுஜ! ஸாக்ஷாத்கார தசையை அடைந்துள்ளதற்கு அடையாளம் என்ன?

க்ருஷ்ணன்-எந்த ஜ்ஞானத்தை அறிந்து மோஹத்தை
அடைகிறதில்லையோ, தன்னிடத்திலும்
மற்றப் ப்ராணிகளிடத்திலும் ஜ்ஞானாகாரத்தால் ஆத்ம ஸ்வரூபம் ஸமம் என்று
பார்க்கிறேனே,
பரமாத்மாவுடனும் ஸமமானவை என்று எண்ணுகிறேனே அதுதான் ஸாக்ஷாத்கார தசை.

அர்ஜுன! ஆத்ம ஜ்ஞானத்திற்கு ஸத்ருசமான பரிசுத்தியை செய்யக்கூடிய வஸ்து
வேறொன்று
இந்த லோகத்தில் இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானத்தை நான் முன்பு உபதேசித்தபடியே
அநுஷ்டிக்கிறவன் ஜ்ஞானகாரமான கர்மயோகத்தினால் ஸித்தியை அடைகிறான்.

ஆகையால், அநாதியான ஜ்ஞானத்தினால் உண்டானதும் மனத்தில் இருக்கிற
ஆத்மாவைப் பற்றியதுமான ஸந்தேகத்தை என்னால் உபதேசிக்கப்பட்ட
ஆத்மஜ்ஞானமாகிற
கத்தியினால் அறுத்துவிட்டு, கர்மயோகத்தைச் செய் அர்ஜுன! எழுந்திரு

நாலாம் பரம ஸாரம் முற்றும்